

gjøres for, at en stadig og fremtidig Opflugning af Areal af Limfjorden skal forebygges. For at dette kan ske, forekommer det mig, at der maa foretages en sagtyndig og grundig Undersøgelse, og denne Undersøgelse mener jeg, ligesom det ærede Medlem fra Ringkjøbing, først bør rettes paa det vestlige Limfjordsudløb, idet det staaer for mig saaledes, at saa længe Limfjordsudløbet kæmper om, hvorvidt det skal være aabent eller lukket, kan Sagen ikke afgjøres, fordi dette bestandig vil have Indflydelse paa Vandstanden i Limfjorden. Naar der saaledes f. Ex. kommer voldsomme Storme fra Vest, og Vandet som følge deraf med Voldsomhed trænger ind i Fjorden, vil der foraarsages betydelig Skade. Der er nok af Enkelte blevet sagt, at hvad der rives løs paa den ene Bred, voxer til paa den anden, men det er fuldstændig urigtigt; det kan ske paa enkelte Steder, i dybe Indsøer og Bige, men tager man det virkelige Limfjordsdelta, er det ikke Tilfældet; det, der blive bortskyllet, føres for største Delen ned i de laveste eller dybeste Steder af Fjorden, hvilket ogsaa al den Mudder, der findes der, godtgjør. Hvorvidt den af mig tidligere nævnte Undersøgelse skulde foretages af Rysstiftingskommissionen eller af en særskilt Kommission, derom kan jeg ikke have nogen bestemt Mening; men jeg vil dog sige, at det forekommer mig, at Rysstiftingskommissionen alligevel, naar man ser hen til de paatrængende Forhold, der findes ved Indløbet til Limfjorden, gaar noget for langsomt frem; det forekommer mig, at man her sparer paa Stillingen og lader Valeren løbe. Saltfald vil jeg henstille til den høitærede Indenrigsminister, om Forholdene ikke kunde blive grundig undersøgte. Det kunde jo ogsaa være, at Rysstiftingskommissionen kunde have skiftet Mening om disse Forhold, thi det ses jo ikke saa sjældent, at Sagtyndige skifte Mening, og de kunne ogsaa tage feil. Man har jo nærliggende Forhold, f. Ex. Befæstningsagen og det lgl. Theater, og endnu et Forhold skal jeg nævne, som staaer i nært Slægtsskab hermed, nemlig Anlægget af Frederikshavns Havn. Herom har man en Udtalelse af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgtreds (Kapitain Paulsen). Han udtalte sig i et Diskussionsmøde i den almindelige danske Skibsførerforening af 1874 saaledes: „Det staaer nemlig fast, at man da benytte Sømandsstandens Navn til at faae en Havn paa et Sted, nemlig Esbjerg, hvor der i Virkeligheden kun behøvedes en Udskibningsbro for Kreaturer. Man skal ikke atter nu trække en saadan Begel paa Standen med Hensyn til Frederikshavns Havn, naar Standen iforveien har sagt: Begelen bliver ikke honoreret; vi behøve slet ikke denne Havn“. Naar man nu erindrer, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgtreds (Paulsen) har, hvad der har glædet mig, anbefalet Frederikshavns Havn, saa er man ogsaa berettiget til at tro, at

Rysstiftingskommissionen maasse kunde have forandret sin Mening med Hensyn til Indløbet til Limfjorden. Jeg har en Bemærkning at gjøre med Hensyn til det Skib, der skal seile mellem Frederikshavn og Østeborg. Jeg er af den Mening, at man bør bevilge de 300,000 Kr. til dette Skib, uagtet den ærede Ordfører fraraadede det. Lad os stille dette Spørgsmaal klart op, saaledes som det virkelig forholder sig. Det forholder sig jo nemlig ikke saaledes, som den ærede Ordfører har sagt, at naar man negter dette Beløb, gaar denne Route over i private Hænder. Forholdet er det, at hidtil har den været besørget af Staten, men med et leiet Skib, og det er ogsaa Meningen, at den i Fremtiden skal besørges for Statens Regning; thi selv om Skibet gjør det gratis, er det dog under Statens Tilsyn. Naar man altsaa skal leie et Skib, forekommer det mig, at man gjør ligesaa vel i at bygge et Skib. Hvis vedkommende Mand, som her er fremført, vil overtage Routen gratis for egen Regning, og han ikke har et spore Selskab bag sig, vil jeg dertil sige, at det forekommer mig at være nok saa farligt at overlade en privat Mand en saadan Route, idet der kan indtræde Forhold paa en eller anden Maade for ham — hans Skib kan f. Ex. tage Skade — som kan bringe ham i Bøværelighed. Selv om han i Diebliffet kan have Midler til at leie et andet Skib, kan det dog være vanskeligt at faae et saadant strax. Har han derimod et Selskab bag sig, vilde det være naturligt, at dette lod et andet Skib komme derhen og overtage Farten, medens Skibet blev istandsat. Men det forekommer mig ikke at være heldigt, at Staten gradvis lader en saadan Route glide over i de store Selskabers Hænder, idet det for mig staaer saaledes, at det er en Forsættelse af Jernbanenettet, baade et Post- og Gods-skib, som skal forbinde det jydsk og svenske Jernbanenet, og hvis Routen skal overtages af et privat Selskab, vil et saadant, hvad der ogsaa blev bemærket af den høitærede Minister, søge saa vidt muligt at faae Trafikken til at gaa andetsteds hen, ikke til Frederikshavn, men til Norge eller til tydske Stæder. Jeg vil af disse Grunde stemme for Forslaget om de 300,000 Kr. til det nævnte Skib, dersom der ikke fremkommer andre Oplysninger end hidtil. Til Slutning har jeg endnu en lille uskyldig Bemærkning at gjøre overfor den høitærede Kirkeminister. I Anledning af nogle Bemærkninger, jeg tilfod mig at gjøre under Finanslovens 2den Behandling angaaende Besættelsen af et Kapellani i Ingstrup, B. Hjermitslev, Ustrup Pastorat, fremkom den høitærede Minister med den Udtalelse, at det var for Meget, jeg forlangte, at det Embede skulde besættendes. Det Forlangende fremkom jeg heller ikke med, og det vilde ogsaa have været urigtigt af mig, da den høitærede Minister efter Andragende har opslaaet Embedet vakant; men Ingen søgte